

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 26. oktober 2017
(OR. en)

**Interinstitutionel sag:
2016/0397 (COD)**

**13645/1/17
REV 1**

**SOC 679
EMPL 520
CODEC 1680**

NOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	delegationerne
Tidl. dok. nr.:	13139/17
Komm. dok. nr.:	15642/16 + ADD 1 - ADD 8 - COM(2016) 815 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om ændring af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og af forordning (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 (Tekst af relevans for EØS og for Schweiz) – Delvis generel indstilling

Vedlagt følger til delegationerne i bilag I og II teksten til den delvise generelle indstilling til ovennævnte forordning, som EPSCO-Rådet enedes om på 3569. samling den 23. oktober 2017.

Bestemmelser i forslaget vedrørende: *Ligebehandling og adgang til sociale ydelser***Forordning (EF) nr. 883/2004****Betragtning 2**

Traktatens artikel 308 er eneste hjemmel til at træffe passende foranstaltninger på området social sikring af personer, der ikke er arbejdstagere.

Betragtning 2a

Artikel 45 og 48 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde sikrer den frie bevægelighed for arbejdstagere, hvorved enhver forskelsbehandling på baggrund af nationalitet afskaffes, og giver mulighed for at vedtage de nødvendige foranstaltninger vedrørende social sikring for at sikre denne frihed. I henhold til artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har enhver unionsborger desuden ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i traktaterne og i gennemførelsesbestemmelserne hertil.

Betragtning 5

Koordineringsreglerne skal sikre, at der inden for Unionen sker ligebehandling af samtlige berørte personer efter de forskellige nationale lovgivninger.

Betragtning 5-a

Ved anvendelsen af princippet om ligebehandling, der er omhandlet i denne forordning, skal Domstolens retspraksis følges. Domstolen fortolkede dette princip og forbindelserne mellem nærværende forordning og direktiv 2004/38/EF i sine domme i følgende nyere sager: C-140/12 Brey, C-333/13 Dano, C-67/14 Alimanovic, C-299/14 Garcia-Nieto og C-308/14 Kommissionen mod Det Forenede Kongerige.

Betragtning 5a
udgået

Betragtning 5b
udgået

Betragtning 5c
udgået

Betragtning 47

I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og den europæiske menneskerettighedskonvention anerkender.

Betragtning 48
udgået

Artikel 4
Ligebehandling

Personer, som er omfattet af denne forordning, har de samme rettigheder og pligter i henhold til en medlemsstats lovgivning som vedkommende medlemsstats egne statsborgere, medmindre andet følger af særlige bestemmelser i denne forordning.

Bestemmelser i forslaget vedrørende: *Gældende lovgivning***Forordning (EF) nr. 883/2004****Betragtning 18b**

I bilag III, subpart FTL, til Kommissionens forordning (EU) nr. 965/2012 af 5. oktober 2012 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyveoperationer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 83/2014 af 29. januar 2014 om ændring af forordning (EU) nr. 965/2012 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyveoperationer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008, defineres begrebet "hjemmebase" for flyve- og kabinebesætningsmedlemmer som en for besætningsmedlemmet af luftfartsforetagendet angivet lokalitet, hvor besætningsmedlemmet normalt påbegynder og afslutter en tjenesteperiode eller en række af tjenesteperioder, og hvor luftfartsforetagendet under normale omstændigheder ikke er ansvarligt for indkvartering af det pågældende besætningsmedlem.

Artikel 11**Generelle regler**

5. Beskæftigelse som flyve- eller kabinebesætningsmedlem, der udfører passager- eller fragttjenester, anses for arbejde, der udøves i den medlemsstat, hvor hjemmebasen, som defineret i bilag III, subpart FTL, til Kommissionens forordning (EU) nr. 965/2012 af 5. oktober 2012 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyveoperationer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 83/2014 af 29. januar 2014, er beliggende.

Artikel 12

Særlige regler

1. En person, der har lønnet beskæftigelse i en medlemsstat for en arbejdsgiver, som normalt udøver sin virksomhed der, og som af denne arbejdsgiver er udsendt til en anden medlemsstat for dér at udføre et arbejde for dennes regning, er fortsat omfattet af lovgivningen i førstnævnte medlemsstat, forudsat at den forventede varighed af dette arbejde ikke påregnes at overstige 24 måneder, og at den pågældende ikke afløser en anden tidligere udsendt person, der er ansat og omfattet af dette stykke, eller en person, der udøver selvstændig virksomhed og er omfattet af stk. 2.
2. En person, der normalt udøver selvstændig virksomhed i en medlemsstat, og som skal udøve en lignende aktivitet i en anden medlemsstat, er fortsat omfattet af lovgivningen i førstnævnte medlemsstat, forudsat at den forventede varighed af denne aktivitet ikke påregnes at overstige 24 måneder, og at den pågældende person ikke afløser en anden tidligere udsendt person, der er ansat og omfattet af stk. 1, eller en person, der udøver selvstændig virksomhed og er omfattet af dette stykke.
- 2a. Hvis en person, der er ansat og omfattet af stk. 1, eller en person, der udøver selvstændig virksomhed og er omfattet af stk. 2, ikke afslutter arbejdet eller aktiviteten og afløses af en anden person, er denne anden person fortsat omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, hvorfra vedkommende udsendes, eller hvor vedkommende normalt udøver selvstændig virksomhed, såfremt den samlede varighed af arbejdet eller aktiviteten udført af alle berørte personer i den anden medlemsstat ikke overstiger 24 måneder, og de øvrige betingelser i stk. 1 eller 2 er opfyldt.

Artikel 72

Den Administrative Kommissions opgaver

- ea) afgive udtalelser til Europa-Kommissionen om udkast til de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 76a, inden de vedtages efter den procedure, der er omhandlet i den pågældende artikel, og fremsætte eventuelle relevante forslag til Europa-Kommissionen om revision af de nævnte gennemførelsesretsakter

Artikel 75a¹

Kompetente myndigheders forpligtelse

1. De kompetente myndigheder påser, at institutionerne under dem holdes informeret og anvender samtlige lovgivningsmæssige og andre bestemmelser, herunder den administrative kommissions afgørelser, på de områder og under de betingelser, der er fastsat i nærværende forordning og i gennemførelsesforordningen.
2. Med henblik på at sikre en korrekt fastlæggelse af, hvilken lovgivning der finder anvendelse, fremmer de kompetente myndigheder, hvor det er relevant, samarbejdet mellem deres institutioner og andre relevante organer, f.eks. arbejdstilsyn, i deres medlemsstater.

Artikel 76a

Beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter for at fastlægge den procedure, herunder, hvor det er relevant, de tidsfrister, der skal følges for at sikre gennemførelse på ensartede betingelser af denne forordnings artikel 12 og 13. Ved disse gennemførelsesretsakter etableres der standardprocedurer for:

¹ Bemærk venligst, at denne bestemmelse placeres under "Forskellige bestemmelser", som Kommissionen har foreslået i sit forslag.

- udstedelsen, formatet og indholdet i forbindelse med et personbåret dokument, som bekræfter, hvilken lovgivning om social sikring der finder anvendelse for indehaveren
 - de elementer, der skal undersøges, inden dokumentet kan udstedes, trækkes tilbage eller berigtiges
 - den udstedende institutions tilbagetrækning eller berigtigelse af dokumentet i overensstemmelse med artikel 5 og 19a i gennemførelsesforordningen.
2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i denne forordnings artikel 76b, stk. 2.
3. *udgået*

Artikel 76b

Undersøgelsesprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Europa-Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

Forordning (EF) nr. 987/2009

Artikel 1

Definitioner

2. ea) "svig": enhver forsætlig handling eller forsætlig undladelse af at handle for at opnå eller modtage sociale sikringsydelser eller undgå at betale sociale sikringsbidrag i strid med den eller de berørte medlemsstaters lovgivning, grundforordningen eller denne forordning

Artikel 5

Den juridiske værdi af dokumenter og anden dokumentation, der er udstedt i en anden medlemsstat

1. De dokumenter, der er udstedt af en medlemsstats institution, og som viser en persons situation i forbindelse med anvendelsen af grundforordningen og gennemførelsesforordningen, og anden dokumentation, på grundlag af hvilken der er udstedt dokumenter, skal accepteres af de øvrige medlemsstaters institutioner, så længe de ikke er trukket tilbage eller erklæret ugyldige af den medlemsstat, hvor de er udstedt.
- 1a. Hvis ikke alle angivne obligatoriske felter er udfyldt, underretter institutionen i den medlemsstat, der modtager dokumentet, straks den udstedende institution om manglerne i dokumentet. Den udstedende institution berigtiger hurtigst muligt dokumentet eller bekræfter, at betingelserne for udstedelse af dokumentet ikke er opfyldt. Hvis de manglende obligatoriske oplysninger ikke er afgivet inden for 30 arbejdsdage, kan den anmodende institution forholde sig, som om dokumentet aldrig var blevet udstedt, og underretter i så fald den udstedende institution herom².

² *Der kan på et senere tidspunkt være behov for en eventuel overgangsklausul vedrørende gyldigheden af dokumenter, der er udstedt før denne ændringsforordnings ikrafttræden.*

2. Hvis der rejses tvivl om dokumentets gyldighed eller om rigtigheden af de faktiske omstændigheder, som dokumentet bygger på, anmoder institutionen i den medlemsstat, der modtager dokumentet, den udstedende institution om de fornødne uddybende forklaringer og eventuelt om, at dokumentet trækkes tilbage eller berigtiges, dog med forbehold af artikel 19a. Den udstedende institution genovervejer grundene til udstedelsen af dokumentet og trækker det om nødvendigt tilbage eller berigtiger det.
3. Hvis der rejses tvivl om de oplysninger, som den eller de berørte personer har givet, om dokumentets eller dokumentationens gyldighed eller om rigtigheden af de faktiske omstændigheder, som dokumentet bygger på, foretager den berørte institution, i det omfang dette er muligt, på den kompetente institutions anmodning den nødvendige kontrol af disse oplysninger eller dette dokument.
4. Hvis de berørte institutioner ikke når til enighed, kan sagen forelægges for Den Administrative Kommission af de kompetente myndigheder tidligst en måned efter datoen for forelæggelsen af anmodningen fra den institution, der modtog dokumentet. Den Administrative Kommission skal søge at forlige synspunkterne inden for seks måneder efter den dato, hvor den fik sagen forelagt. Med henblik herpå og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 72, litra a), kan Den Administrative Kommission vedtage en afgørelse om fortolkningen af de relevante bestemmelser i grundforordningen og i nærværende forordning. De berørte kompetente myndigheder og institutioner træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at anvende en sådan afgørelse fra Den Administrative Kommission, uden at dette berører de pågældende myndigheders, institutioners eller enkeltpersoners ret til at benytte sig af de procedurer og domstole, der er fastsat i medlemsstaternes lovgivning, i denne forordning eller i traktaten.

Artikel 14

Uddybning af grundforordningens artikel 12 og 13

1. Ved anvendelsen af grundforordningens artikel 12, stk. 1, omfatter en "person, der har lønnet beskæftigelse i en medlemsstat for en arbejdsgiver, som normalt udøver sin virksomhed i denne medlemsstat, og som af denne arbejdsgiver udsendes i en anden medlemsstat", også en person, som ansættes med henblik på at blive udsendt til en anden medlemsstat, forudsat at den pågældende person i en periode på mindst tre måneder umiddelbart inden påbegyndelsen af ansættelsen allerede har været omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, hvor vedkommendes arbejdsgiver er etableret.
- 1a. Når en person har været udsendt i overensstemmelse med grundforordningens artikel 12, stk. 1, eller udøvet selvstændig virksomhed i en anden medlemsstat i overensstemmelse med grundforordningens artikel 12, stk. 2, i 24 måneder i alt med eller uden afbrydelser på højst to måneder, kan der ikke starte en ny periode i henhold til artikel 12, stk. 1 eller 2, for samme arbejdstager eller person, der udøver selvstændig virksomhed, og samme medlemsstat før mindst to måneder efter afslutningen af den foregående periode.
- 5a. Ved anvendelsen af grundforordningens afsnit II er "hjemsted eller forretningssted" det hjemsted eller det forretningssted, hvor virksomhedens væsentlige beslutninger træffes, og hvor den centrale administrations funktioner udføres. Ved fastsættelsen af hjemstedet eller forretningsstedet tages der hensyn til en række faktorer, herunder:
 - (i) hvor de vigtigste ledere har deres bopælssted
 - (ii) hvor der afholdes generalforsamlinger
 - (iii) hvor de administrative dokumenter og virksomhedens regnskaber opbevares
 - (iv) hvor de finansielle og navnlig bankmæssige transaktioner hovedsageligt finder sted
 - (v) omsætning, arbejdstid, antallet af leverede tjenesteydelser og/eller indtjening
 - (vi) virksomhedens sædvanlige karakter.

Fastsættelsen sker inden for rammerne af en samlet vurdering, hvor der lægges behørig vægt på hvert af ovennævnte kriterier. Den Administrative Kommission fastlægger detaljerede ordninger for fastsættelsen.

12. Ved anvendelsen af grundforordningens artikel 13 i forbindelse med en person, der er bosat uden for Unionens område, har lønnet beskæftigelse eller udøver selvstændig virksomhed i to eller flere medlemsstater, finder bestemmelserne i grundforordningen og gennemførelsesforordningen om, hvilken lovgivning der finder anvendelse, tilsvarende anvendelse, dog med det forbehold, at den pågældendes bopælssted anses for at befinde sig i den medlemsstat, hvor personen udfører størsteparten af sine aktiviteter med hensyn til arbejdstid på Unionens område.

Artikel 15

Procedurer ved anvendelse af grundforordningens artikel 11, stk. 3, litra b) og d), artikel 11, stk. 4, artikel 11, stk. 5, og artikel 12 (om meddelelse af oplysninger til de berørte institutioner)

2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på personer, der er omfattet af grundforordningens artikel 11, stk. 3, litra d), og artikel 11, stk. 5.

Artikel 16

Procedure ved anvendelse af grundforordningens artikel 13

1. En person, der udøver aktiviteter i to eller flere medlemsstater, underretter den institution, som er udpeget af den kompetente myndighed i bopælsmedlemsstaten, herom. Disse oplysninger kan også gives af arbejdsgiveren på personens vegne.

2. Den udpegede institution på bopælsstedet, fastlægger straks, hvilken lovgivning den pågældende skal være omfattet af, under hensyntagen til grundforordningens artikel 13 og gennemførelsesforordningens artikel 14. Hvis denne institution fastlægger, at lovgivningen i den medlemsstat, hvor denne institution er beliggende, finder anvendelse, underretter den de udpegede institutioner i de enkelte medlemsstater, hvor beskæftigelsen udøves, og/eller hvor arbejdsgiveren er hjemmehørende, om sin fastlæggelse af den gældende lovgivning.
3. Hvis bopælsstedets udpegede institution fastlægger, at en anden medlemsstats lovgivning finder anvendelse, er denne fastlæggelse midlertidig, og den pågældende institution underretter straks de udpegede institutioner i de enkelte medlemsstater, hvor beskæftigelsen udøves, og/eller hvor arbejdsgiveren er hjemmehørende, om denne midlertidige fastlæggelse af den gældende lovgivning. Den midlertidige fastlæggelse bliver endelig to måneder efter, at de institutioner, der er udpeget af de pågældende medlemsstaters kompetente myndigheder, er blevet underrettet herom, medmindre mindst en af disse institutioner underretter bopælsstedets udpegede institution inden udgangen af denne periode på to måneder om, at den endnu ikke kan godkende den midlertidige fastlæggelse, eller at den er uenig heri.
5. Den kompetente institution i den medlemsstat, hvis lovgivning er fastlagt til at skulle anvendes midlertidigt eller endeligt, underretter straks den pågældende person og dennes arbejdsgiver om fastlæggelsen.

Artikel 19

Underretning af berørte personer og arbejdsgivere

3. Når en institution anmodes om den ovennævnte attesting, foretager den en omhyggelig vurdering af de forhold, der er relevante for anvendelsen af reglerne i grundforordningens afsnit II, og bekræfter, at oplysningerne i attesteringen er korrekte.

Artikel 19a

Samarbejde i tilfælde af tvivl om udstedte dokumenters gyldighed, hvad angår den gældende lovgivning

1. Hvis der rejses tvivl om gyldigheden af et dokument, som viser en persons situation i forbindelse med den gældende lovgivning, eller om rigtigheden af de faktiske omstændigheder, som dokumentet bygger på, anmoder institutionen i den medlemsstat, der modtager dokumentet, den udstedende institution om de fornødne uddybende forklaringer og eventuelt om, at dokumentet trækkes tilbage eller berigtiges. Den anmodende institution begrunder sin anmodning og fremlægger den relevante dokumentation, der gav anledning til anmodningen.
2. Ved modtagelsen af en sådan anmodning genovervejer den udstedende institution grundene til udstedelsen af dokumentet og trækker det om nødvendigt tilbage eller berigtiger det senest 30 arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen, hvis der opdages en fejl. Tilbagetrækningen eller berigtigelsen har tilbagevirkende kraft. Er der imidlertid risiko for, at konsekvenserne vil være vidtrækkende, og navnlig at en person mister sin status som forsikringstager i hele eller dele af den relevante periode i alle berørte medlemsstater, skal medlemsstaterne overveje at anvende grundforordningens artikel 16. Hvis den udstedende institution på grundlag af den tilgængelige dokumentation finder, at der ikke hersker tvivl om, at ansøgeren af dokumentet har begået svig, trækker den straks og med tilbagevirkende kraft dokumentet tilbage eller berigtiger det.
3. Er den udstedende institution efter at have genovervejet grundene til udstedelsen af dokumentet ikke i stand til at opdage eventuelle fejl, fremsender den al tilgængelig dokumentation til den anmodende institution senest 30 arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen. I hastetilfælde, hvor årsagerne til sagens hastende karakter har været klart angivet og begrundet i anmodningen, skal dette ske senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen, uanset om den udstedende institution har afsluttet sine overvejelser i henhold til stk. 2.

4. Har den anmodende institution modtaget den tilgængelige dokumentation herfor, og hersker der fortsat tvivl om et dokumentes gyldighed eller om nøjagtigheden af de forhold, som oplysningerne i dokumentet bygger på, eller om hvorvidt de oplysninger, på grundlag af hvilke dokumentet blev udstedt, er korrekte, kan den forelægge beviser i den henseende og indgive en yderligere anmodning om præcisering og i givet fald om den udstedende institutions tilbagetrækning eller berigtigelse af det pågældende dokument i overensstemmelse med ovenfor anførte procedure og tidsfrister.
5. Hvis den modtagende institution stadig er tvivl, og de berørte institutioner ikke når til enighed, finder artikel 5, stk. 4, tilsvarende anvendelse.

Artikel 73³

Afregning af ydelser i kontanter og i naturalier og bidrag, der uberettiget er ydet eller udbetalt i tilfælde af en foreløbig tilkendelse af ydelser eller en ændring af den gældende lovgivning med tilbagevirkende kraft

³ Socialgruppen har besluttet at udsætte drøftelserne af artikel 73, indtil AFSNIT IV i gennemførelsesforordningen skal drøftes.